

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 26. De obedientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

D I E S X X V I .

De Obedientia.

I.

Obedientia virtus est, quæ nos Deo ;
ejusque vicarijs gerere morem docet.
Hæc est virtus quædam generalis, omnium
statuum, & conditionum propria, quemad-
modum nemo est, qui in aliquibus saltem
rebus Præpositum non habeat, sic nema-
est, quem obedire non oporteat. Obe-
dientia virtus est vniuersalis omnes vir-
tutes complectens, vel supponens; ea so-
la est illa virtus, inquit S. Gregorius,
quæ virtutes cæteras menti inserit, insertaque
custodit. Hæc eas perficit: quas si ipsa non
dirigit, virtutes esse cessant; imò si ei ad-
verfantur, in vitia degenerant. Obe-
dientia sacrificium est acceptissimum, quod
homo facere Deo possit; cum omnium sit
difficillimum, & homo per obedientiam
immolet id, quod optimum, sibique cha-
rissimum habet, nempe libertatem suam. Sic,
sacra scriptura asserit: *Obedientiam meliorem*
esse victimis. Quia sicut Divus Gregorius ait,
per victimas aliena caro, per obedientiam vero
voluntas propria mactatur. Sacrificia ipsa

1. Reg. 15.
v. 22.

84 *Confiderationes Christianæ.*

Julius.

*Lxx. 10.
v. 16.*

contra obedientiæ leges facta evadunt a-
bominanda : Et Deus ipse testatur , se vi-
tium obedientiæ contrarium , ut quandam
quasi idololatriam averfari .

II. Perfectio nostra in exequenda Dei
voluntate versatur : certum enim est mihi ,
me Dei voluntatem facere , si Præposito
meo obedio , ubi nihil , quod voluntati di-
vinæ aduersetur , præcipit . Articulus fi-
dei est : *qui vos audit* , inquit Servator , *me*
audit . Contingere aliquoties potest , ut
superior non adeò rationi convenienter a-
gat , dum aliquid mihi præcipit : at ratio
exigit , ut ego ipsi obtemperem : quan-
tumcunque à fana ratione abhorreat præ-
cipientis voluntas , ego tamen rationi con-
venientissimè ago , cùm ei obsecundo . Obe-
dientia quantumcunque cæca esse videatur ,
semper tamen perspicacissima est . Aliquo-
ties rationi aduersari videtur ; sed etiā runc
rationi summopere consona est , idque pro-
pterea , quod rationem supremam , Dei
nempe voluntatem sibi regulam statuat :
Illud ipsum , propter quod Præpositus
peccat , præcipiendo id , quod præposterus
affectus ipsi dictat , meorum est causa me-
ritorum , cùm charitas ad obediendum me
permoveat . Quàm beata fors est homi-
nis obedientis ! cùm semper ei certum sit ,

se

se à Deo gubernari. Potestne is timere , luli usq;
ne male gubernetur ? potestne inquietus
esse ? obedientiae ductus terram in Paradi-
sum convertit illi, qui obedientiam sequi-
tur.

III. Cum obedientiae praxis difficilis
visa fuerit homini libertatis suae perdite a-
manti, ideo opus fuit exemplo Hominis-
Dei, ut ea facilis redderetur. Nihil de
ipso dicitur ab anno duodecimo ad usque Luc. 8. 2. 51
trigesimum, nisi eum obedisse: *erat subdi-
tus illis.* Vide, quò colliment omnes virtu-
tes, omnia miracula vitæ Christi abscon-
ditæ. *Erat subditus.* Sed cuj? Patri suo ?
non huic solummodo , sed creaturis , sed
Mariæ , sed Iosepho ; quanta humilitas !
quantum exemplum ! sed in quo obedit ?
in rebus omnium vilissimis , & laboriosissi-
mis. Mariæ , & Iosepho omnia præstat ob-
sequia , quæ servi Dominis suis præstant.
At quomodo obedit ? promptè , sine que-
relis, eorum nutum , & inclinationem præ-
veniens ; exactè , nihil eorum, quæ ei præ-
scribuntur , omittens , Patris sui volunta-
tem in voluntate Mariæ , & Iosephi perfectè
venerans , eisdemque , ut Patri suo morem
gerens. An & tu hunc in modum obedis?
murmurationes illæ , tergiversationes illæ ,
excusationes illæ importunæ , & continuæ ,

F 3

hæc

86 *Considerationes Christianæ.*

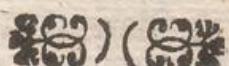
Iulius.

hæc ignavia, hæc negligentia, hi respectus hominum, hæc obsequentia vel à necessitate, vel à decentia proveniens, vel mere politica, satis ostendunt, quām longè absis ab hac perfecta Christi obedientia, qui asseverat, se non venisse, ut faceret voluntatem patris sui; & qui, postquam vixit in continuo obedientiæ exercitio, ex obedientia quoque mori voluit, potius eligens, inquit S. Bernardus, vitam, quām obedientiam perdere.

In quocunque statu sis, sive sacerdotali, sive religioso, obedire te oportet Præpositis, quibus obedire teneris. Satage cognoscere, qua ratione impleas id, ad quod tantopere obstrictus es.

Melior est obedientia, quām victimæ, & auscultare magis, quām offerre adipem arietum. *i. Reg. 15. 22.*

Obedientia sola est virtus, quæ virtutes cæteras menti inferit, insertasque custodit. *Greg.*

DIES

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN